

LOKI

DE LASTPOSTGOD: KWELGEEST EN VADER VAN MONSTERLIJKE KINDEREN

WAAR: *Overal waar trammelant was*

Loki was een buitenbeentje en gedaantewisselaar. Hij voelde zich net zo op zijn gemak in het lichaam van een oude vrouw als in dat van een jonge man. Loki's vader was een reus, zijn moeder een godin, Laufey. Zij verbrak alle godengeboden rondom het huwelijk. Het was uit den boze dat de Asen met reuzen trouwden. Loki woonde met de goden in Asgard, maar geen van hen kon op hem bouwen. Soms hielp hij goden, soms hielp hij reuzen. Zo nu en dan zaaide Loki gewoon chaos voor de lol. Loki's snelle denken redde andere goden vaak uit benarde situaties . . . maar meestal had hij het probleem veroorzaakt!

Loki bezat schoenen waarmee hij door de lucht kon rennen. Hij kon van gedaante wisselen; in een zeehond, zalm, paard of zelfs een kleine steekvlieg, en van geslacht veranderen was voor hem net zo simpel als omkleden. Ooit baarde hij zelfs het prachtige achtbenige paard Sleipnir! Zijn trouwe echtgenote was Sigyn, maar hij had ook een minnares, een reuzin die in de IJzeren Wouden leefde. Hun samenzijn bracht drie monsterlijke kinderen voort: de gigantische slang Jormungand, de wolf Fenrir en de woeste dochter Hel.

Lang lieten de goden Loki zijn gang gaan, maar uiteindelijk beging hij zo'n ernstige misdaad dat ze zijn boevengedrag niet meer konden negeren. Loki was het meesterbrein achter Balders dood, waarvoor hij als straf onder de aarde werd vastgeketend. Daar druppelde een opgeknoopte slang gif in zijn ogen. Liggend in zijn ketenen kon Loki lang op wraak zinnen. Als Ragnarok aanbreekt, staat hij klaar om de krachten van de wanorde over de zeeën naar Asgard te leiden.

◇ Loki's vrouw Sigyn uitte haar liefde door het gif op te vangen in een kom zodat het niet in Loki's ogen druppelde. Maar zo nu en dan moest ze de kom legen. Het leed van de god veroorzaakte aardbevingen door de hele wereld.

◇ Loki was dol op roddelen en kende vele godengeheimen. Tijdens één feestmaal slaagde hij erin elke god en godin te beledigen door hun meest vernederende verhalen te vertellen. Ze waren allemaal waar!

◇ Loki zal tijdens Ragnarok aan de kant van de reuzen vechten, als kapitein op een schip gemaakt van alle nagels die ooit zijn weggegooid. De Vikingen geloofden dat afgeknipte nagels verbrand moesten worden: anders zou Loki's schip te snel af zijn!

'Als Loki iets troostte in zijn gevangenschap, was het wel de mijmering dat zijn monsterlijke kinderen de wereld zouden vernietigen die de goden hadden geschapen.'

*'Het verlies van Balder
de prachtige was de
grootste tragedie die
de goden heeft getroffen,
tot Ragnarok aanbreekt
en de oude wereld
wegvaagt.'*

BALDER

DE STRALENDE EN SCHITTERENDE GOD, WIENS DOOD DOOR DE HELE WERELD WERD BEWEEND

WAAR: *In zijn paleis Breidablik en later hof houdend in Hel*

Balder was Odins tweede zoon. Hij was de meest volmaakte god van de Asen, bezat al hun beste eigenschappen en had geen van hun vele tekortkomingen. Zijn huid gaf licht als de hemel en zijn haar en wenkbrauwen waren zo blond, dat ze witter dan de witste bloem oogden. Iedereen mocht Balder. Waar hij maar ging, sprak men over de schoonheid van zijn stem, zijn wijsheid en goedheid . . . al werd zijn wijze raad vaak vergeten.

Toen Balder werd geboren, liet zijn moeder Frigg alles om haar heen zweren hem geen kwaad te doen, óók de bosbranden, overstromingen, woeste dieren en giftige slangen. De eed was zo heilig dat zelfs levenloze dingen haar gebod gehoorzaamden. De goden vermaakten zichzelf met dingen naar Balder gooien en weg zien stuiten. Frigg vergat één onschuldig plantje de eed te laten zweren: de maretak. Dit tere plantje maakte een einde aan prachtige Balder. Een uit de maretak geslepen pijl doodde hem.

Balders begrafenis was de grootste ooit in de negen werelden. Hij werd met zoveel schatten in zijn enorme vikingschip Ringhorn gelegd, dat de spierkracht van een reuzin nodig was om het schip te water te laten. Daar werd het in vuur en vlam gezet. Het brandde fel tegen de grauwe hemel.

Het was een teken van Balders goedheid dat alles wat leeft huilde toen hij stierf. Alleen een oude vrouw, waarschijnlijk Loki in vermomming, weigerde te wenen en Balder mocht het dodenrijk niet verlaten. Hij zal vele jaren als gast van Hel moeten wachten op de grote veldslag Ragnarok, voor hij terug mag keren naar Asgard. Als de wereld is herboren, zal de godenwoning weer baden in Balders licht.

◇ Balder had last van nachtmerries voor hij stierf. Odin liet een reuzin uit de dood herrijzen om haar over deze dromen te bevragen. Hij kwam erachter dat Balder gedood zou worden door zijn eigen broer. De Oppergod kon het lot van zijn zoon niet veranderen.

◇ Toen Balder stierf, huilden zelfs levenloos steen en ijzer. Ooit geloofde men dat daarom metaal dat 's nachts buiten blijft liggen, 's ochtends glinstert van het vocht, oftewel stromende tranen om Balder.

◇ Balders trouwe echtgenote Nanna was zo verdrietig toen hij stierf dat ze op zijn begrafenis in elkaar stortte. Ze werd naast Balder op de begrafenisbrandstapel gelegd. Ze gingen samen in vlammen op en liepen hand in hand het rijk van Hel in.

FREY

GOD VAN DE VELDEN EN VRUCHTBAARHEID, BEREED EEN GLANZEND GOUDEN WILDZWIJN

WAAR: *In Alfheim, het schitterende oord van de elfen*

Frey was een vruchtbaarheidsgod, net als zijn vader zeegod Njord, zus Freya en de rest van de Wanen. Hij liet velden groeien en gewassen rijpen. Zonder Frey zou de wereld een bar land zijn. Hij stond bij iedereen in hoog aanzien, maar werd in het bijzonder aanbeden door boeren en mensen die van het land leefden.

Op een dag ging Frey in Odins zicht-zetel Hlidskjalf zitten, wat ten strengste verboden was. Turend naar de werelden, zag hij een prachtige reuzin met glanzende armen en werd hopeloos verliefd. Hij was zo liefdesziek dat hij niet meer kon eten of slapen tot hij de reuzin in zijn armen zou houden. Zijn vader Njord werd bezorgder en bezorgder over zijn zoon. Frey vertelde niemand waarom hij er zo slecht aan toe was. Ten slotte daalde Freys trouwe dienaar Skirnir vanuit de lucht naar reuzenrijk, als een zonnestraal uit een wolk. Hij vond de prachtige reuzin, Gerd. Na eindeloze bedreigingen wist Skirnir haar ertoe te dwingen zijn meester te ontmoeten en te trouwen. De wangen van Frey kregen eindelijk weer kleur. Wat betreft de liefde, gingen goden hun eigen weg.

Frey bezat een magisch zelf-vechtend zwaard, dat hij verloor toen hij het aan Skirnir gaf ter bescherming op zijn zoektocht naar Gerd. Frey zal zonder zwaard de vuurreus Surt kruisen tijdens de laatste slag Ragnarok. Al zal Surt de god van de velden verslaan, Frey zal dapper doorvechten tot het bittere einde.

◇ Freys dierbaarste eigendommen waren het gouden wildzwijn Gullinbursti dat zijn strijdwagen door de lucht trok en de nachthemel oplichtte en zijn fabelachtige vikingschip Skidbladnir, dat zo klein opgevouwen kon worden dat de god het in zijn zak droeg.

◇ Toen Freys eerste tand doorkwam, werd hem het fonkelende rijk Alfheim geschonken. Dit was het land van de elfen en zou zich in de hemel bevinden waar de lucht ijl is en het licht het felst.

◇ In de hoop dat gewassen goed zouden groeien, zetten boeren een houten standbeeld van Frey in een strijdwagen en trokken daarmee langs huizen.

*'Warmende zonneschijn, weelderige
aarde, zachte regen: tekens van Freys
zegen over het land.'*

